

Despre însănătoșirea neamului

Blacks

De te întrebi, stimată adunare,
unde-am ajuns din ceea ce am fost?
Nu căuta răspunsul care doare
căci el va fi tristeții adăpost.

Avem în noi o dublă calitate:
suntem bolnavii care nu-ndrăznim
să ne tratăm de ambiguitate,
dorința de frumos s-o resimțim.

Suntem, desigur, și chirurgii care
putem prin noi cangrena s-o tăiem,
dar așteptăm cuprinși de resemnare
ca alții să ne "prindă"-n recviem.

Nu mai păstrăm a națiunii faclă,
o terfelim cu orișice prilej
și-i facem din politică o raclă
chiar de simțim că este-un sacrilej'.

Aleșii ne ordonă ca tot anul
să devenim mai buni, mai toleranți,
să suportăm gândiri ce cu toptanul
ne vor fixa în rol de figuranți.

Dar toate astea nu pot să învingă,
Al nostru țel e viu, retrocedant.
Nu vom lăsa speranța să se stingă,
iar negrul să devină obsedant.

Să ardem pentru sacra moștenire
și-a noastră delasare s-o stârpim!
Și-om fi părtași la o înzdrăvenire
ce astăzi, noi, bolnavii,ne-o dorim!